

NOG VELE JAREN!

Blijspel in één bedrijf

door

MAX ANDREA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NOG VELE JAREN!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAX ANDREA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

TED GOEDHART, het jarige slachtoffer

HELLA, zijn echtgenote

OPA, de hulpeloze-helper-in-nood

SCHOONMA, een vrouw met haar-op-de-tanden

GERARD, de royale (*gulle*) vriend

JETJE, de oorzaak van alle ellende

Het toneel stelt een huiskamer voor.

(Als het doek opgaat staat GERARD heel uitbundig en joviaal TED te feliciteren)

GERARD: Ted, kerel, je weet wat ik zeggen wil... Nog vele jaren!

TED: Dank je wel Gerard, dat je er lang getuige van mag zijn.

GERARD *(„zwengelt" nog steeds voort)*: Dat je nog lang voor je vrouw en je vrienden gespaard mag blijven.

Eh vooral... een goede gezondheid. En veel geluk.

TED: Dank je wel, Gerard.

GERARD *(laat Ted's hand los en zoekt in zijn binnenzak)*: Ted, 't is weinig, maar uit een goed hart... Waar heb ik dat ding nou gelaten? O, wacht, hier heb ik het... *(haalt pakje tevoorschijn)* Ted, ik hoop dat je 'm leuk vindt!

TED: Dat had je toch niet moeten doen, Gerard... *(pakt het pakje aan)*

GERARD: Ted, het is maar een kleinigheid, maar 't is je van harte gegund.

TED *(maakt het pakje open en haalt een stropdas tevoorschijn)*: Sjonge, kijk es, een eh... dinges, een stropdas... Gerard, je had me geen groter plezier kunnen doen! En precies de kleur die 'k graag heb...

GERARD: Ze hadden er nog maar één van. Ik zag um, ik denk: Dat is tie!

TED: Ik doe 'um straks gelijk om. Maar ik zeg: 't Was helemaal niet nodig geweest!

GERARD: 't Is maar een kleinigheid, maar kleine geschenken onderhouden de vriendschap.

HELLA *(op van links; met boeket bloemen)*: Ted, wie zijn Riny, Marian en Jetje???

TED *(verbaasd)*: Riny, Marian en eh... die ken ik niet... Hoe kom je aan die namen? Kijk eens wat ik van Gerard gehad heb!... *(toont haar de stropdas)*

HELLA: O, dat is een leuke stropdas...

GERARD: Ik zei al tegen Ted: 't Is weinig, maar uit een goed hart!

HELLA: Dus die Riny, Marian en Jetje ken je niet?!

TED: Ik heb er zelfs nog nooit van gehoord. Waarom vraag je dat?

HELLA: Nou, deze bloemen zijn van Riny, Marian en Jetje. Luister maar wat op het kaartje staat: *(leest voor)* "Nog vele jaren, lieve Tedje, van Riny, Marian en Jetje!"

TED: Die lui zijn van Jetje getikt! Van Lotje getikt, bedoel ik. Ik ken helemaal geen Riny's en Jetjes.

HELLA: Jou kennen ze wei, want ze noemen je "lieve Tedje".

TED: Hella, al noemden ze me Sinterklaas, ik heb geen flauw idee wie die bos brandnetels gestuurd hebben.

HELLA: Ik vind het toch erg eigenaardig.

TED: Hella, ga met die ongeluksbloemen de kamer uit en zeg dat die grieten gek zijn.

HELLA: Ted, ik heb het idee dat jij denkt dat IK gek ben...

TED (*kwaad*): Dat denk ik helemaal niet. Ik kèn die juffrouwen niet, moet ik nou gaan zitten liegen en zeggen: Ik ken ze wel?

GERARD: Het zou natuurlijk een grap kunnen zijn...

TED (*verontwaardigd*): Een mooie grap!

HELLA: Ik vind het onsportief dat je niet voor de waarheid durft uit te komen.

TED: Ik KOM voor de waarheid uit. Met m'n hand op m'n hart. Ik weet niet van wie die bloemen komen!

GERARD: Ik moet je vrouw natuurlijk op één punt gelijk geven, 't is eigenaardig...

TED: Ja, begin jij ook nog.

HELLA: Alles klopt. Straatnaam, huisnummer, naam...

TED: Ja, lieve Tedje, dat ben ik. Maar Ted kent geen Jet!

HELLA: Ja, dat schrijven ze op een schutting. Weet je wat ze er dan onder zetten? En Hella is gek!

TED: Hella, nou moet je eens luisteren...

HELLA: Ted, ik eis een verklaring.

TED: Hoe kan ik nou een verklaring geven als er geen verklaring is?!

GERARD: Die secretaresse die op je kantoor zit, die heet Jacquélien, dus die is het ook niet...

TED (*woedend*): Dit gaat niet over Jacquélien, dit gaat over Jetje! Eh Riny! En Marian!

BELLA: Je hebt in elk geval die namen goed onthouden!

TED: Omdat jij ze me al twintig keer voor m'n voeten hebt gegoooid! Een gezellige verjaardag, dat moet ik zeggen...

GERARD: Dan heb je tegen mij staan liegen, want daarnet zei je dat je heel blij was met die stropdas.

TED: Gerard, schei alsjeblijft uit over die stropdas...

GERARD: Jij denkt natuurlijk dat het een goedkoop prul is...?!

TED: Dat denk ik niet. Hella, sta me niet aan te kijken alsof ik Blauwbaard ben en gebruik je verstand.

HELLA: Dat doe ik juist.

TED: Wat doe je juist?

HELLA: M'n verstand gebruiken. Ted, hier klopt iets niet. Als jij niets te verbergen had, maakte je je niet zo onredelijk kwaad.

TED: Nou nog mooier. Ik maak me onredelijk kwaad, zegt ze. Da's

nogal logisch, jij insinueert dat ik dameskennissen heb, die bloemen sturen! Schei alsjeblieft uit met die waanzin en bederf m'n verjaardag niet.

HELLA: Voor mij is tie al bedorven! Ted, dit had ik nooit van je gedacht!

TED: Hella, je moet naar me luisteren...

HELLA: Ik heb al genoeg naar jou geluisterd! (*gooit de bloemen op tafel*) Bedrieger dat je bent... Je moest je schamen...! (*bijna snikkend links-af*)

TED (*roept*): Hella!

GERARD: Ik had in plaats van die stropdas beter een doos zakdoeken kunnen geven...

TED: Een prettige verjaardag noemen ze dat.

GERARD: Als ik sigaren gegeven had, had ik er zelf ook nog wat aan gehad...

TED: Allemaal ruzie. En waarom? Omdat onbekende muurbloemen me een bos onkruid sturen!

GERARD: Als ik alles van tevoren geweten had, had ik nou zelf een nieuwe stropdas gehad.

TED: Als ik te weten kom wie me dat gelapt heeft, bega ik een ongeluk.

GERARD: Het eerste wat ze in de gevangenis doen, is je veters uit je schoenen halen, je bretels en je stropdas afdoen... Straks loopt er een cipier mee. En zelf loop ik met een afdankertje uit de uitverkoop.

TED (*verbeten*): Gerard, dit zoek ik uit. En ik zal ze onderhanden nemen, al krijg ik er twintig jaar voor.

GERARD: Dan is die das allang uit de mode. Zou je daar mogen lezen?

TED: Man, waar heb je het over? Waar mogen lezen?

GERARD: In de gevangenis! Dan had ik je een boekenbon kunnen geven...

TED: Jij met je gezwets... Weet jé wat me dit kan kosten?

GERARD: Mij kost het drie-negentig!

TED: En mij m'n huwelijk!

GERARD: Die van twee-twintig had je misschien net zo mooi gevonden...

TED (*afwezig*): Als m'n schoonmoeder het te weten komt, doet ze me de das om! En dan moet je helemaal niet weten dat er een Jetje bestaat. Een punthoofd krijg ik van die ellende-bloemen!

GERARD: Mijn tante kreeg altijd bulten... van een primula, weet je wat ze d'r tegen gedaan heeft?

TED: Dat interesseert me niet!

GERARD: Als je 't zelf had, praatte je wel anders.

TED: Je moet je schamen, zei ze tegen me. Waarom? Waarom zou ik me nou moeten schamen?

SCHOONMA (*op van links, met pakje*): Daar staat 'ie.

Meneer Casanova! Don Juan is jarig, oh wat benne we blij...!

TED: Ma, wij moeten praten, verstandig praten.

SCHOONMA: Eerstens ben ik je Ma niet, maar je schoonmoeder en tweedens valt er niks te praten!

TED: Als ik u nu met de hand op m'n hart verklaar, dat ik eerlijk en oprecht...

SCHOONMA: Dan geloof ik je nog niet! Die verhalen moet je bewaren voor Marietje en Jetje, of hoe die vriendinnen van je mogen heten...

TED: Ik HEB geen vriendinnen.

SCHOONMA: Het enige wat jij niet hebt, dat zijn hersens!

TED: U moet redelijk zijn.

SCHOONMA: Dat moet jij zeggen... (*maakt het pakje open*) Een cadeau had ik nog voor je gekocht. (*haalt stropdas tevoorschijn*) Ik gooi 'm nog liever in de prullenmand, als dat ik 'm aan jou geef! (*gooit de stropdas op tafel*)

GERARD (*is naar de tafel toegestapt en heeft Schoonma's stropdas opgepakt*): Dat is precies dezelfde als die ik had... U had zeker de op-één-na-laatste?

SCHOONMA: Nee, ik had de laatste! Drie-gulden-zestig heeft dat vod me gekost!

GERARD: Drie-ze... drie-zestig??? Hebben ze me nog opgelicht ook...!

TED: Schei uit over die stropdassen!

GERARD: Jij hebt gemakkelijk praten! Jou hebben ze niet opgelicht!

SCHOONMA: Hij heeft zelf wat opgelicht. Jetje!

TED: Dit is om gek te worden...

SCHOONMA: Dat hoef 'ie niet te worden, dat ben je al.

TED (*wanhopig*): Wat moet ik doen? Wat moet ik doen?

SCHOONMA (*tot Ted*): Dat had je je af moeten vragen voordat je d'r aan begon.

TED: Alle vrouwen zijn eender.

GERARD: Die twee dassen ook. En toch schelen ze dertig cent...

TED (*wijst op het boeket*): Niet één van de drie ken ik! Niet één van de drie heb ik ooit ontmoet! Wat kan ik nou nog meer zeggen?

SCHOONMA: Dat je een slappeling was, wist ik allang, maar dat je m'n dochter ongelukkig hebt gemaakt, vergeef ik je nooit.

TED: Is er dan geen rechtvaardigheid meer in de wereld?

SCHOONMA: Ik beloof je dat ik je bekend zal maken! Landru!

TED: Als u toch met geschiedenisnamen begint, ken ik er ook één:
Xantippe!

SCHOONMA (*woedend*): Xantippe? En dat durf jij tegen mij te zeggen?! Ik die altijd zo goed voor je geweest ben! Een das van bij de vier gulden heb ik nog voor je meegebracht...!

TED: Ik heb niets nodig, van niemand heb ik iets nodig! Die bloemen, die stropdassen, alles hangt me de keel uit en de eerste de beste die nou nog met iets binnenkomt, vliegt regelrecht de deur weer uit!

OPA (*op van links, 'draagt een grote doos, waarin verondersteld wordt een televisietoestel te zitten*): Mensen die zulke cadeaux geven zijn oftewel schatrijk of ze benne hardstikke gek!! Dat ding is zo zwaar as lood...! (*zet zuchtend de doos op tafel*)

TED (*wijzend op de doos*): Pa, wat heeft dat te betekenen?

GERARD: Volgens mij is het een televisietoestel...

OPA: D'r is een kaartje bij. (*haalt het tevoorschijn en leest voor*)
"Tedje houdt wel van een pretje - Hij is gek op een verzetje - Dit cadeau van Riny, Marian en Jetje!"

SCHOONMA: En nog durft meneer te beweren dat 'ie die lekkertjes niet kent!... (*verontwaardigd*) Ik heb Hella nog zo gewaarschuwd en nou ziet ze 't zelf... Het arme schaap! Schamen moest je je!
(*links-af*)

TED: Maar ik ken die lui niet... Ma... (*smekend*)

OPA: D'r zitten al twee kerels op het dak ook... 'k Dacht eerst dat het Sinterklaas en Zwarte Piet waren, maar ze zijn een antenne an 't neerzette zegge ze...

TED: Is die waanzin dan nooit afgelopen...? Hier moet een einde aan komen...! (*loopt vertwijfeld links-af*)

OPA: Ja maar eh... wat moeten we nou met die televisie? (*dan tot Gerard*) Een ander mens zou blij zijn as tie zo'n kedootje kreeg, nee... meneer loopt de kamer uit!

Daar staat Opa nou met het mooie kedo... 't Is m'n eige zoon, maar af en toe denk ik wel es dat 'ie niet normaal is... Met zo'n kedo moet je toch blij zijn?!

GERARD: Dat komt omdat niemand weet wie die juffrouwen zijn.

OPA: Juffrouwe? Welke juffrouwe?

GERARD: Riny, Marian en Jetje.

OPA: O, kenne ze die niet? Wat kan ons dat schele? Hebbe is hebbe.
(*kijkt naar de stropdas in Gerard's hand*) Zeg, hoe kom jij an mijn stropdas? Dat heb ik nou net es gezien...

GERARD: Dit is helemaal uw stropdas niet.

OPA: Je denk zeker dat Opa kins is... 'k Zal me eige stropdas niet kenne...

GERARD: U vergist u, dit is een cadeau voor uw zoon.

OPA: Mooie kedo's... Het eerst bij iemand uit de kast pikke en 't dan an een ander kedo geven... 't Verwondert me nog dat je m'n nieuwe overhemd d'r niet bijgegeve heb...

GERARD: Dit is een geschenk van Ted z'n schoonmama, maar ik heb 'um er net zo een gegeven. Precies dezelfde, alleen drie dubbeltjes duurder...

OPA: Ik ga dalik in m'n kast kijken en as 't de mijne is, dan... dan...
(*staat dreigend*)

GERARD: U denkt toch niet dat ik een dief ben?

OPA: Wat ik denk dat zeg ik niet, maar as 't zo is, asdat ik denk, gebeure d'r hier ongelukke...

GERARD: Ik wil u het bewijs laten zien.

OPA: Het enige wat ik wil zien, is me nieuwe das... (*loopt naar deur-rechts*)

HELLA (*op van links; nerveus*): Nu staat 'ie al ruzie te maken in de dakgoot...

OPA (*draait zich om, verbaasd*): In de dakgoot? Met wie dan?

HELLA: Met twee mannen die hier een televisie-antenne op het dak aan 't zetten zijn.

OPA: As tie lui van het dak afvalle, zitte wij met de herrie.

GERARD: Ik snap niet hoe iemand zich op z'n verjaardag zo zenuwachtig kan maken... Van alle kanten wordt 'ie verwend en nog is tie niet tevreden.

HELLA: 't Is verschrikkelijk! Nu, op z'n verjaardag komt het uit dat 'ie me bedriegt.

OPA (*tot Hella*): Wat sta jij nou allemaal te kletse over bedriege? Wat is er hier nou eigenlijk an de hand? Of hoeft Opa dat allemaal niet meer te weten?

HELLA (*wijst op de T.V.-doos*): Weet u van wie dat is?

OPA: Van Ted.

HELLA: Ik bedoel van wie hij dat gekregen heeft?!

OPA: Van wie 'ie dat... ja, wacht es... (*haalt kaartje tevoorschijn*) Hier staat het op... (*leest voor*) "Van Riny, Marian en Jetje". Da's echt vriendelijk van die mensen...

HELLA: Mijn man krijgt geschenken van andere vrouwen en dat vindt u vriendelijk!

OPA: Natuurlijk is dat vriendelijk.

HELLA (*tot Opa*): Dus u wilt niet begrijpen dat vrouwen zoiets niet voor niets geven???!!!

OPA: Hij 's toch jarig?!

HELLA: En omdat 'ie jarig is geven wildvreemde vrouwen hem zo maar bloemen en een televisie-toestel...

OPA: Ja, eigenlijk is dat gek... Dus jij bedoelt... *(dan tot Gerard)* Sta daar niet te lummele en haal me zoon van 't dak af!

GERARD: U bedoelt dat ik...

OPA: Dat je 'm moet hale dat bedoel ik! Zeg dat 'ie bij z'n vader moet kome... Láat dat maar effe hier tot 'k in m'n kast gekeke heb... *(trekt de verbaasde Gerard de stropdas uit de handen en duwt hem naar links)*

GERARD: Ja maar... ik...

OPA: Schiet op! Zeg dat 'ie bij z'n vader komt! *(Gerard verbaasd links-af)*

HELLA: Uw zoon heeft vriendinnen!

OPA: Vriendinne??? O, ik dacht al dat het wat ergs was...

HELLA: Dat is ook erg! Uw zoon bedriegt me, mij, z'n vrouw!

OPA: Van wie zou die jonge dat hebbe? Z'n moeder heb nooit wat gemerkt...

HELLA: Pa, alstublieft.

OPA: Zo'n stiekummerd... Zelf lekker op stap gaan en z'n ouwe vader laat 'ie thuis zitte...

HELLA: Begrijpt U dan niet wat dit voor mij betekent?

OPA: Je moet es wete wat het voor mij betekent... Pa is te oud denkt 'ie natuurlijk... Ik zal 'um dalik es wat vertelle!

HELLA: U moet hem onderhanden nemen maar al smeekt 'ie op z'n knieën om vergiffenis, voor mij heeft 'ie afgedaan!

OPA: As 'ie zo praat zal het vanavond niet erg gezellig warde...

HELLA: Pa, begrijpt U me nu eens, ik pak m'n koffers en ik ga weg! Ik zou geen dag meer met hem onder één dak kunnen leven! Hij heeft me bedrogen, tussen ons is alles afgelopen...!

OPA: Dat zal dan een lekker etentje worden... 't enige wat klaar is, is de pudding.

HELLA: Ons huwelijk is kapot!

OPA: Mijn regejas ook... Daar zit Opa met z'n kapotte regejas...

HELLA: En hij hoeft me niet achterna te komen, dit, dit vergeef ik hem nooit! *(bijna snikkend)* Laat 'ie maar naar Riny, Marian en Jetje gaan! *(loopt, op van de zenuwen, naar deur-links)*

OPA: Da's mooi, alles gaat weg en wie 's de dupe? Opa! Die zit alleen thuis vanavond.

TED *(op van links)*: Wat Gerard allemaal tegen me staat te vertellen snap ik geen woord van... Hella... nu moet je eens luisteren...

HELLA: Luisteren??? DAT MOET JE AAN JE VRIENDINNEN

VRAGEN!!! (*woedend links-af*)

TED: Hella...! Pa, ik ben ten einde raad. (*gaat verslagen in een stoel zitten*) Alles is bedorven.

OPA: Een hartig feestmaaltje zal dat worde, dat moet ik zegge...

TED: Pa, U moet me helpen.

OPA: Dat had je moete vrage voordat je het eten opzette.

TED: Pa, het gaat niet over eten, dit is veel belangrijker.

OPA: O, ete is niet belangrijk zulle we zegge. Laat Opa maar op een houtje bijte, dan is tie eerder dood denke ze...

TED: Drie vrouwen waar ik nog nooit van gehoord heb, sturen me bloemen en een televisietoestel! Mijn vrouw is woedend en ik heb niets misdaan!

OPA: Alleen je ouwe vader thuis late zitte, terwijl jezelf lekker op stap was!

TED: Pa, ik ben helemaal niet op stap geweest. (*wanhopig*)

OPA: Nog geen sigaar heb 'ie voor me meegebracht.

TED: Pa, ik kèn die vrouwen totaal niet. En ik ben er ook niet mee mee geweest!

OPA: Ja en toen zei Roodkappie: Opoe, wat hebbie een grote ore?! En toen zei de wolf: Da's om goed te kunne hore!

TED: Pa, waar hebt u het nou over?

OPA: As 'ie denkt dat ik gek ben, ben je abuis.

TED: Pa, die Riny, die Marian, die Jettie... die ken ik niet en ik wil die bloemen niet, ik wil dat T.V.-toestel niet! Pa, U moet me redden, mij, uw kind, uw zoon... (*emotioneel*) Mijn huwelijksgeluk staat op het spel!

OPA: Nou, dan zal ik die bloeme en dat toestel wel neme.. maar dan moet ik wel wete waar die juffrouwe wone...

TED: Pa, u begrijpt me niet. De waarheid, dat ik die vrouwen niet ken, geloven ze niet...

OPA: Da's logisch.

TED: U moet zeggen dat dit allemaal van u afkomt!

OPA: Ja, dan belle ze morges de notaris en sta 'k overmorges onder kuratele...

PED: Pa, ik heb een idee! U HEBT EEN PRIJS GEWONNEN IN DE LOTERIJ OF IN DE VOETBALTOTO!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto